

P 902041

DE BRUG

Maandblad van de Protestantse Kerk Mechelen Noord

behorende tot de Verenigde Protestantse Kerk in België

(verschijnt niet in januari en augustus)

56ste jaargang nr. 1 - februari 2012

Drukwerk verzonden tegen verlaagd tarief. Afgiftekantoor: 2800 Mechelen

V.U.: ds J.H. Brouwer, Mechelsveldstraat 46, 2800 Mechelen

België-Belgique
P.B. - PP
2800 MECHELEN MASSPOST
BC 31126

Website: www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be

Kerkgebouw en Secretariaat:

Keizerstraat 26-28
2800 Mechelen

Predikant:

ds. J.H. Brouwer
Mechelsveldstraat 46
2800 Mechelen tel. 015 - 20.51.54

EREDIENST: IEDERE ZONDAG AANVANG: **10.00 u.**, MET KINDERNEVENDIENST EN BABY-OPVANG

Rekening: IBAN: **BE93 7510 0260 2367**, BIC: **AXABBE22** t.n.v. Gemeenteleven Keizerstraat

Rekening: IBAN: **BE72 9792 4444 1116**, BIC: **ARSPBE22** t.n.v. Diaconie VPKB Mechelen-N.

Veertigdagentijd

1 Kon. 18 en 19

Het getal veertig is heel belangrijk in de Bijbel. Het staat symbolisch voor een generatie. Een mensenleeftijd. Een periode van wachten op de vervulling. Zo zwerft het volk Israël veertig jaar door de woestijn, voordat het het beloofde land mag binnentrekken. En zo is Mozes veertig dagen en veertig nachten op de berg Sinaï als de Heer Zijn verbond met zijn volk sluit (Ex. 24:18).

Ook in de geschiedenis van de profeet Elia speelt dat getal *veertig* een belangrijke rol. Elia is een bijzonder iemand. Hij durft het aan om tegen de stroom in te roeien. Als iedereen de Heer vaarwel zegt, blijft hij Hem trouw. En hij steekt dat niet onder stoelen of banken. Openlijk getuigt hij van zijn geloof, zelfs tegenover koning Achab en al zijn macht. En God laat hem niet in de steek. Tijdens de hongersnood, die drie en een half jaar duurde, kon hij drinken uit de rivier K^erit, terwijl raven hem 's ochtends en 's avonds brood en vlees brachten. En als het uiteindelijk uitdraait op een grote confrontatie met de Baälsprofeeten, dan laat de Heer het offer van Elia in brand vliegen, terwijl zijn 450 concurrenten niets bereiken ondanks alle moeite die ze hadden gedaan. En dan denk je, dat het verhaal is afgelopen. Het hoogtepunt is geweest. De Heer heeft Zijn macht laten zien. Het volk heeft weer Zijn kant gekozen. De hongersnood is afgelopen. Elia heeft gelijk gekregen. Wat wil je nog meer?

Als je zou zeggen, dat het beste voor Elia nog moet komen, zou iedereen je voor gek verklaren. Want hoeveel beter kan het worden, na dit overweldigend succes? Het hoogtepunt is achter de rug, nu kan het alleen nog maar achteruit.

Zo lijkt tenminste Elia zelf te denken. Net als je denkt dat alles goed is afgelopen, slaat bij hem de vrees toe. Als Elia hoort dat de koningin hem naar het leven staat, slaat hij op de vlucht, de woestijn in. Hij geeft het op. Maar de Heer bewijst hem opnieuw Zijn trouw. Een engel komt hem water en brood brengen. Eigenlijk niets bijzonders, zou je zeggen. Maar in de woestijn maakt het het verschil tussen leven en dood. En het maakt Elia duidelijk, dat zijn taak nog niet ten einde is, dat zijn leven nog een doel heeft: om de Heer te dienen en namens Hem te spreken. En als hij dan veertig dagen en veertig nachten heeft gelopen, ligt de woestijn achter hem. Hij is het dorre, troosteloze gebied ontvlucht. En dan staat hem, die meende dat hij niets meer te verwachten had, de ervaring van zijn leven te wachten. Op de berg Horeb ontmoet

hij God zelf, die met hem spreekt en die hem een nieuwe taak geeft, een nieuw perspectief biedt.

Een Paaservaring in het Oude Testament. Leven en toekomst, waar alles leek te zijn doodgelopen. Vervulling, na een periode van twijfel en onzekerheid. Het leert ons, dat we ons niet te snel bij de feiten moeten neerleggen. Dat we niet moeten denken, dat kerk en geloof hun tijd hebben gehad, omdat niemand er meer een boodschap aan lijkt te hebben. Dat we niet moeten denken, dat het geen zin meer heeft om voor ons geloof uit te komen, omdat niemand naar ons zal luisteren. En dat we niet moeten menen, dat we alle top-ervaringen achter de rug hebben en dat ons niets bijzonders meer te wachten staat. Want ook voor ons zal het Pasen worden. Ook wij zullen de levende Heer ontmoeten. Het beste ligt nog vóór ons, als de Heer ook aan ons al Zijn beloften vervult. JHB

Kerkraad

De voltallige kerkraad vergaderde op 5 december 2011. We legden de doelen vast voor de collecten voor derden in 2012. Uiteraard werd er veel aandacht besteed aan de voorbereidingen voor de Kerstdiensten en bekeken we de stand van zaken voor de invulling van de eerste zondagen in de eerste helft van 2012. De werking van de verschillende kringen werd besproken, we noteerden dat Wilda graag wil stoppen als leidster van de kindernevendienst. De heer Uytgeerts zal ingeschreven worden als belijdend lidmaat van onze gemeente. De doopaanvraag voor Muse Dirlik werd positief onthaald en er werden afspraken gemaakt voor een doopbezoek. De dominee deed verslag over de synodevergadering.

Op 9 januari kwam de kerkraad samen voor de eerste vergadering in het nieuwe jaar. De heer Wilmaerts was verontschuldigd. De voorbije periode met advent en Kerst werd positief geëvalueerd. De speciale activiteiten voor de eerste zondagen van de maand zijn bijna volledig klaar voor het eerste halfjaar. Onze gemeente zal een profielschets insturen bij het Koraalhuis dat een folder van de Christelijke kerken in Mechelen wil aanmaken en verspreiden. De gemeentevergadering 2012 zal doorgaan op donderdag 8 maart 2012 waarop we ook willen praten over de samenkomsten in het kader van de groothuisbezoeken die in 2011 doorgingen. Onze predikant denkt na over de invulling van zijn 5-jaarlijks studieverlof dat hij in 2012 mag opnemen. We hopen dat de verschillen kringen, hoe klein in bezoekersaantal ook, ook in het nieuwe jaar een nuttige inbreng hebben voor onze grote en kleine(ere) gemeenteleden.

De volgende vergadering is voorzien op maandag 6 februari 2012.

Namens de kerkraad wil ik u allen nog een gezegend en vreugdevol 2012 wensen.

Samenstelling kerkraad:

Predikant:	ds J. Brouwer	015-20 51 54
Ouderlingen:	Geert Van Cammeren	015-31 97 64
	Rudi Van Messen	0495-76 30 75
	Jaap van der Wulp	016-53 31 42
	Aysel Eke	0484-75 18 48
	Diakenen:	Hugo Wilmaerts
	Rina Joosten	015-41 95 73

Verjaardagen

01 februari	Hindrik Brouwer
02 februari	Ingrid Van Cammeren
02 februari	Ben Van Cammeren
02 februari	Isa Dinler
03 februari	Simon Dinler
09 februari	Peguy Ntamba
11 februari	Hilde De Keyzer e. Van Cammeren
14 februari	Karl Vandenbroeck
15 februari	Bart Van Roy
17 februari	Joanna Van Ussel e. Vandenbroeck
18 februari	Ninoah Dirlik
20 februari	Luther Wilmaerts
28 februari	Peter Oerlemans
28 februari	Daniël Kockelkoren

Erediensten

Alle diensten gaan door in het kerkgebouw aan de Keizerstraat 26, aanvang telkens om 10.00 uur.

zondag 05 februari
kerkenraad
preek R. Versele

organist: P. Oerlemans
2° collecte: synodale kas

zondag 12 februari
ds. J. Brouwer
doopdienst Dinler

organist: E. Poncin
2° collecte: kindernevendienst/jeugd

zondag 19 februari
ds. J. Brouwer

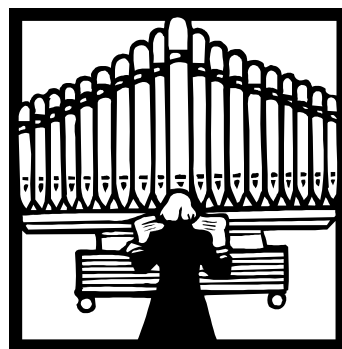
organist: J. van der Wulp
2° collecte:

zondag 26 februari
ds. J. Brouwer

organist: J. van der Wulp
2° collecte: zending

zondag 04 maart
ds. J. Brouwer

organist: P. Oerlemans
2° collecte: synodale kas

Dienstlijst kindernevendienst en baby-oppas

	<i>KND</i>	<i>Oppas</i>
05 februari	Younan	Sandra
12 februari	Hanne	Nynke
19 februari	Hermien	Eva
26 februari	Perla	Sarah

Hoe een Tervuurse straat naar Mechelen-Noord kan leiden...

Overal in onze Vlaamse dorpen en steden zijn straten vernoemd naar personen uit een ver of nabij verleden, en dikwijls weten we vandaag nauwelijks nog waarom indertijd deze of gene persoon met een straatnaam werd geëerd.

Zo is er in het Vlaams-Brabantse Tervuren een Ortari De Pauwstraat, vernoemd naar een vooroorlogs gemeenteraadslid, die daar overigens ter plekke had gewoond.

Ortarius De Pauw was in 1901 geboren in Gent, maar werkte in Brussel bij de Postcheck (de huidige "Bank van de Post").

Toen Ortarius op zoek was naar een goede Nederlandstalige school voor zijn kinderen, vond hij de oplossing bij één van zijn Postcheck klanten, die directeur was van de Nederlandse "Christelijke Prinses Juliana School" in de Brusselse d'Oultremontstraat.

Deze Nederlander raadde Ortarius aan, zijn school te proberen en zo geschiedde het dat twee van de kinderen De Pauw dagelijks met de tram naar deze protestants-christelijke school gingen.

Vader Ortarius zelf zette nooit een voet in een kerk, al wil zijn dochter hem niet ongelovig noemen.

De tweede wereldoorlog verliep tragisch voor het gezin De Pauw.

Tijdens de Duitse bezetting werd Ortarius namelijk gearresteerd wegens het verspreiden van anti-nazistische propaganda en weggevoerd naar Duitsland.

Vanaf 18 december 1943 zat Ortarius in de gevangenis te Hamelen, maar naarmate de oorlogkansen keerden en de nazi's zagen dat ze zouden verliezen, dreven ze duizenden gevangenen verder Duitsland in, vluchtend voor de naderende geallieerde troepen.

Ortarius De Pauw was één van de slachtoffers van deze dodenmarsen: zijn tocht ging vanuit Hamelen over Halle, Coswig, Wittenberg en Torgau, om te eindigen in Bad-Liebenwerda, waar hij op 14 april 1945 stierf van ellende en ontbering (op 7 juni 2009 werd op de begraafplaats van Bad-Liebenwerda een gedenkplaat onthuld in aanwezigheid van zijn zoon Eric). In vogelvlucht is de afstand van Hamelen tot Bad-Liebenwerda 283,74 kilometer, de uitgeputte en uitgemergelde gevangenen moeten dus ruim meer dan 300 kilometer hebben gemarsjeerd.

Ortarius' gezin in België was verspreid geraakt en één van de meisjes werd in Gent bij verwanten geplaatst, niet-praktiserende katholieken.

Deze dochter was het, die in Brussel op de protestants-christelijke Prinses Juliana School had gezeten, waar blijkbaar een zaadje was gezaaid.

Want was het meisje aanvankelijk nog te jong om er op zondagochtend alleen op uit te trekken, zodra ze oud genoeg was, sloot ze zich aan bij de gereformeerde kerk op de Brabantdam (Gent).

Gelukkig was intussen die vreselijke oorlog voorbij.

In de kerk op de Brabantdam leerde het meisje een jonge man kennen die militair zou worden en met wie het wel klikte, een zekere Roland Versele.

Een romance ontloek, en zo begint het verhaal van Roland en Augusta (Gusty), die later in Sint-Katelijne-Waver kwamen wonen om dichterbij Roland's werk in de toenmalige Mechelse kazernes te zijn.

Jawel, het gaat om "onze" Roland Versele (1934-2011), de militair die in zijn vrije tijd onder meer theologie studeerde en die in tal van Vlaamse kerken voorging als lekenpredikant, wanneer de vaste predikant er om één of andere reden niet was.

En zo zijn we vertrekkende in een Tervuurse straat na vele omzwervingen in ons eigen Mechelen-Noord beland.

Wie er allemaal nog meer wil over weten, moet Gusty De Pauw maar eens gaan bezoeken in bejaardentehuis Sint-Angela waar ze thans woont, ze zal met graagte het hele verhaal tot in de details vertellen.

Lezers en lezeressen, noteer ook alvast de datum van zondag 5 februari in jullie agenda's, want dan herlezen we tijdens de eredienst de laatste preek die Roland Versele ooit in onze kerk heeft uitgesproken.

Zorg dat je erbij bent, want het wordt vast een emotioneel "wederhoren" !

Hugo Wilmaerts

Koffiedrinken

05 februari fam. Ntamba
17 februari fam. Van Roy

Activiteitenkalender

06 februari Kerkraad - kerkzaal 20 uur
07 februari Bijbelavond - kerkzaal 20 uur
16 februari Seniorenmiddag - kerkzaal 14.30 uur
23 februari Bijbelnamiddag - kerkzaal 14.30 uur
26 februari Jeugdcatechese - kerkzaal 20 uur
08 maart Gemeentevergadering - kerkzaal 20 uur

Vanuit de diaconie

Aandachtige lezers en lezeressen van dit zullen zich herinneren dat de diaconie in samenspraak met de voltallige kerkraad het voorbije jaar heeft besloten, twee projecten op permanente basis te steunen:

- het Diaconaal sociaal Centrum te Kuurne (West-Vlaanderen) met 50 € per maand
- het Rwandese Kinderfonds met 42 € per maand

Daarnaast geven we ook occasioneel steun als we op ons pad mensen ontmoeten die dit nodig hebben, maar dit gebeurt dan punctueel en niet gestructureerd.

Zoals we eerder reeds meldden, het Diaconaal Centrum houdt zich bezig met sociaal werk in West-Vlaanderen, het Rwandese Kinderfonds beoogt de middelbare school studies te bekostigen van arme jongeren uit de "Presbyteriaanse Kerk van Rwanda".

Beide permanente projecten hebben we om meerdere redenen gekozen:

- we wilden graag één project in België en één in het buitenland
- beide projecten zijn gegroeid vanuit de VPKB
- het Diaconaal Centrum werd ons warm aanbevolen door Roland Versele, die in de streek dikwijls ging preken
- het Rwandese Kinderfonds wordt geleid door dominee Greet Heslinga, die we toch min of meer kennen
- we zijn ervan overtuigd dat dit doelmatige projecten zijn, waar niet teveel "aan de vingers blijft plakken"

Zowel het Diaconaal Centrum van Kuurne als het Rwandese Kinderfonds sturen ons regelmatig berichten over hun activiteiten.

Deze berichten liggen in de leesrekken van het consistorie en zijn dus door iedereen vrij te raadplegen.

Eventueel kan U ook gerust zo'n boekje of blaadje mee naar huis nemen om daar rustig te lezen (liefst wel terugbrengen!).

Vanuit de diaconie hopen we echt dat beide projecten op uw belangstelling zullen kunnen rekenen, zodat ze "gedragen" worden door heel onze gemeente Mechelen-Noord!

Hugo Wilmaerts & Rina Blokland, diakenen

Bijbelavond

Wegens ziekte moest de bijbelavond worden uitgesteld tot dinsdag 17 januari. Tot onze vreugde mochten we een nieuwe deelnemer begroeten. Aan de hand van 1 Kor. 5 en 6 spraken we over de verzoening die ons in Christus is geschonken en hoe we die concreet kunnen maken in ons leven. De volgende keer is op dinsdag 7 februari. Komt u dan ook?

Kerkgaande tieners, ze bestaan nog !

"Ach die kerk, daar gaat tegenwoordig toch niemand meer heen".

Deze uitlating komt van een lerares godsdienst uit de Ursulinenschool in de Hoogstraat en dateert uit de tijd toen mijn zoon Filip daar in het tweede middelbaar zat.

Interessant is dat drie leerlingen deze stelling meteen bestreden door erop te wijzen dat zij zelf wél nog regelmatig kerkten, en dat die drie allen tot een protestants-evangelische kerk behoorden.

Sociologen zouden er waarschijnlijk aan toevoegen dat de lerares autochtoon-blank en van katholieke komaf was, in tegenstelling tot de drie jonge kerkgangers, die respectievelijk Assyrisch, Ghanees en half Nigeriaans waren, maar dat is niet het onderwerp van dit artikeltje.

Ja, er zijn dus wel degelijk kerkgaande tieners, en zij hebben specifieke behoeftes.

Zo houden jongeren er meer van, over een tekst te discussiëren in een losse sfeer, dan passief naar een uiteenzetting te luisteren, hoe interessant die ook mag zijn.

Lang stilzitten is immers voor tieners moeilijk.

Om deze redenen is er elke tweede zondag van de maand een jeugdkerk, waarin we samen met de tieners uit onze gemeente Mechelen-Noord proberen te ontdekken wat de Bijbel ons vandaag te vertellen heeft.

Overigens, beste gemeenteleden, over het algemeen hebben onze jongeren een tamelijk goede Bijbel kennis (ze kennen meer van de Bijbelse dan van de profane geschiedenis) en soms zelfs verbazend heldere "theologische" inzichten.

En ja, als begeleider van de jeugdkerk ben ik soms wel een beetje trots op onze jongeren, en ik vermoed dat mijn mede-begeleidster Sali en jeugdkerk-adviseur Marius er evenzo over denken...

Ouders, moedig dus uw tienerkinderen aan, de jeugdkerk bij te wonen !

Tieners, onze volgende jeugdkerk is op 12 februari aanstaande !

Tot dan !

Hugo Wilmaerts

Gemengde huwelijken: een aanrader of toch maar liever niet ?

Uit een studie van het Pew Research Center blijkt dat in 2008 in de Verenigde Staten 8 % van alle bestaande huwelijken "gemengd" was, en van de koppels die in dat jaar trouwden was zelfs 14 % "gemengd".

Een toenemend fenomeen dus, dat onder meer te wijten is aan het afbrokkelen van barrières zoals vooroordelen en racisme.

Overigens wordt in de voornoemde studie met "gemengd" bedoeld dat de partners uit verschillende volksgroepen komen (bijvoorbeeld Blank / Hispanisch) of van verschillend ras zijn (bijvoorbeeld Afro-Amerikaans / Aziatisch).

Ook in Europa zijn er als gevolg van de massale immigratie en toenemende internationale mobiliteit meer en meer gemengde huwelijken, zowel tussen Europeanen van verschillende nationaliteit als tussen Europeanen en mensen van buiten de Europese Unie.

In ons eigen Mechelen kunnen we wellicht een relevant onderscheid maken tussen twee categorieën gemengde huwelijken;

- religieus-filosofisch gemengde huwelijken (bijvoorbeeld christen / atheïst, of moslim / boeddhist)

- etnisch gemengde huwelijken (bijvoorbeeld autochtone Belg / Assyriër, of Turk / Marokkaan)

Het is natuurlijk zonder meer duidelijk dat de eerste categorie (koppel met verschillende religies) veel meer wenkbrauwen zal doen fronsen dan de tweede

(koppels met verschillende etnische achtergrond).

Dit komt omdat religies de absolute waarheid claimen, waarbij de ene waarheid niet anders kan dan de andere uitsluiten. Met andere woorden, als het christendom juist is, kunnen islam of atheïsme dit niet zijn en omgekeerd. En wie de atheïstische hypothese aanvaardt, sluit per definitie de waarheid van religie uit.

Iedere huwelijkspartner kan het weliswaar bij zijn eigen geloof houden, maar wat dan als er kinderen komen, hoe voedt je die dan op ?

Nochtans, Paulus sluit zulke huwelijken niet noodzakelijk uit: de ongelovige partner behoort God toe omwille van de gelovige waarmee hij of zij getrouwd is (1 Korintiërs 7:14).

In het Oude Testament lezen we hoe de Israëlieten dikwijls door heidense vrouwen uit de omringende volken tot afgoderij werden verleid, tot zelfs koning Salomo toe (1 Koningen 11)!

Simsons huwelijk met een Filistijnse loopt zelfs uit op een regelrechte veldslag (Rechters 15:15) waarin Simson duizend Filistijnen doodslaat met een ezelskaak.

Maar daarnaast is er de mooie romance tussen de Betlehemiet Boaz en de Moabitische Ruth, die echter wel de God van Israël aanvaardt (Ruth 1:16). Niet alleen wordt Ruth de overgrootmoeder van koning David (en een voormoeder van Jezus), ook Rachab, de moeder van Boaz zelf was geen Israëlitische (Jozua 6:23).

En Batseba, de moeder van Salomo, was aanvankelijk gehuwd met Uria de Hethiet (2 Samuel 11:3).

Gemengde huwelijken werden dus in oudtestamentische tijden niet altijd afgekeurd, als de religieuze zuiverheid van Israël maar gevrijwaard bleef.

Toch zijn ook etnisch gemengde huwelijken niet altijd vanzelfsprekend, zelfs al delen beide partners hetzelfde geloof, dan nog zijn taal, cultuur en mentaliteit dikwijls verschillend. En wat van de reacties van de ouders, die soms liever zien dat hun zoon of dochter binnen de eigen groep trouwt ?

Zoals de meeste lezers en lezeressen weten, ben ik zelf al ettelijke jaren gehuwd met een Nigeriaanse (uit het Edo-volk) en mijn ervaring is, dat een etnisch gemengd huwelijk ongetwijfeld moeilijker en ingewikkelder is dan een etnisch homogeen huwelijk, maar dat het tegelijk ongemeen boeiend en intellectueel verrijkend kan zijn.

Doorheen de jaren heb ik allerlei mij voorheen onbekende soorten voedsel leren appreciëren, heb ik met mensen kennis gemaakt wiens bestaan ik anders niet zou hebben vermoed, heb ik de wereld leren bekijken met andere ogen, niet altijd vanuit het perspectief van de autochtone "witte" Vlaming die ik toch ben en blijf.

Maar ik heb ook moeten leren leven met culturele verschillen (zo hechten Afrikanen veel meer dan wij belang aan mooie kledij), met een ander tijdsbesef (dat is het moeilijkste, een Afrikaan komt overal te laat en is nooit gehaast), met verschillende, soms botsende opvoedingsopvattingen (nadruk op autoriteit & respect versus nadruk op inspraak en zelfontplooiing).

Niettegenstaande alle verschillen, kan liefde alle misverstanden overkomen, als men maar bewust verdraagzaam is en bereid 70 x 7 keer te vergeven.

Maar dat laatste zal wel in alle relaties zo zijn zeker ?

En is eigenlijk niet ieder huwelijk gemengd, vermits er een man en een vrouw bij betrokken zijn, met tussen hen in een gevoelswereld van verschil ?

Hugo Wilmaerts

Belangrijk

Gelieve reeds te noteren dat de jaarlijkse gemeentevergadering, het belangrijkste beslissingsorgaan van onze gemeente, zal doorgaan op donderdag 8 maart 2012, aanvang om 20.00 u.

Kerstmorgen

Op 25 december kwamen we samen voor een bijzondere dienst. De kinderen speelden er een hoofdrol in. Zij mochten een kerstspel spelen. Natuurlijk kwamen daarin ook Jozef en Maria en het kindje Jezus voor. Want het is feest, omdat Jezus werd geboren.

Er kwamen ook veel mensen naar de kerk. Mensen uit allerlei landen. We weten niet, of ze allemaal alle woorden wel konden verstaan. En of ze alle liederen wel konden meezingen. Maar ze moeten in ieder geval hebben gevoeld, dat het feest was bij ons. Dat we blij waren omdat Christus ook voor ons op aarde kwam.

Daarom hebben we veel samen gezongen. En ook nog kadootjes gekregen: een boek en een snoepzak. En na afloop waren er koffiekoeken voor iedereen. Het was heel gezellig.

*Meer foto's op onze website:
www.protestantse-kerk-mechelen-noord.be*

- Veertig dagen (ds. Henk van Andel)
- Oasen in de Veertigdagentijd (ds. Ernst Veen)

Als peuter al leerden we het met trots: tot tien tellen. Bij de telling van de Tien Geboden zou dat dus geen probleem hoeven te zijn. Echter, zoals blijkt uit het artikel van Dick Wursten: "Waar is het beeldverbod gebleven?", niets is minder waar. Al betreft dat geen rekenkundig maar een theologisch probleem: moet het beeldverbod apart geteld worden of is het een onderdeel van het eerste gebod? Niet zomaar een kwestie van tellen, maar ook van betekenis!

Wat die betekenis betreft: Peter Janssen wijst erop dat het gebod *geen gesneden beelden maken* niet alleen begrepen kan worden in materiële zin (beelden van hout of steen) maar ook betrekking kan hebben op onze denkbeelden. Of hoe wij ons God voorstellen. Geen overbodig gebod(sonderdeel). Want aangaande God bestaan er veel *gesneden* (denk)beelden: strakke, precies omlinjnde voorstellingen: *zo is God*. Dat geldt zeker voor fundamentalistische beelden van God, maar is tevens de valkuil voor iedere gelovige van alle tijden en strekkingen: zich God in te beelden alsof je precies weet hoe Hij/Zij is. Lezend in de Schrift horen we echter dat God altijd weer anders is dan wij denken...

Dick Wursten vestigt in dit nummer ook onze aandacht op het geheugen. Een *archieff* dat heden en verleden wezenlijk verbindt: *geven we ons daar geen rekenschap van, dan hollen we onszelf voorbij*. Dat geldt niet alleen voor onszelf, maar ook voor de kerk. En ja, ook wel een beetje voor KERKMOZAIEK. Zie daarom: <http://www.hipgo.be/kerkmozaiek/>

Als deze editie op uw mat valt, zitten we weer in de Veertigdagentijd, vastentijd. Niet alleen letterlijk. Van Henk van Andel horen we dat vasten ook kan zijn: leeg worden (van wat in de weg staat, haat, hebben en houden...) om vol te worden (van bevrijding, liefde, houden van...).

De redactie wenst u een gezegende tijd-naar-Pasen-toe.

Namens de redactie,
Ds. Ernst Veen.

Boodschap uit Itabire

Broeders en zusters in Christus,

Wij groeten u in naam van onze Verlosser. Wij danken God voor deze gelegenheid om u te groeten en u ons nieuws te laten weten.

Op het ogenblik zitten we midden in een zeer overvloedig regenseizoen en door de zeer glibberige wegen is het erg moeilijk zich te verplaatsen.

Aan het eind van het jaar werkt de EPR aan een evaluatie van de synodale regio's, met inbegrip van de onze. Deze evaluatie is het moment om te zien wat, in de loop van het jaar, verwezenlijkt is van het proces van decentralisatie, dat de EPR wil bereiken. In de maand november zijn alle gemeenteleden daarmee druk bezig geweest, omdat de evaluatiecommissie alle gemeenten en evangelisatiegebieden geëvalueerd heeft. De gemeenteleden hebben al het mogelijk gedaan om een goed resultaat te kunnen tonen.

Zondag, 04.12.2011, was de "Jumelagezondag" in het hele gebied van Itabire. In alle gemeenten en evangelisatiegebieden waren alle activiteiten daarop gericht. Wij hebben gebeden voor onze samenwerking en danken u voor uw medewerking daarbij. Onze werkgroep voor de jumelage heeft u geen liturgie kunnen zenden vanwege de zeer beperkte internetverbindingen en verontschuldigt zich voor hun in gebreke blijven.

Beste vrienden, "Dit alles is gebeurd opdat in vervulling zou gaan wat bij monde van de profeet door de Heer is gezegd: 'De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren, en men zal het de naam Immanuël geven' wat in onze taal betekent 'God met ons'." (Mt. 1 : 22-23).

Wij zenden onze beste wensen voor een Gelukkig Kerstfeest en een gezegend 2012.

Ds Vincent Musabyimana

De HERE God stuurt raven om Elia eten te brengen.